

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

88. Theodorvs aduertens se in bello versari iniusto, post animum nocendi positum defendere se potest contra aggressorem, & illam etiam præueuendo occidere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Petrus Nauarr. L. 2. c. 4. part. 2. n. 312. Rebel-
lus L. 4. q. 2. Molin. Tom. 5. D. 26. n. 4. Les-
sius L. 2. c. 11. dubit. 3. & plures alij, cùm no-
tabiliter æstimationem talis viri imminueret;
cur ergo non possit peccare mortaliter, si fre-
quenter leues detractiões Felici apud Princi-
pem faciat? aut non potest inde quoque no-
tabiliter imminui ipsius fama & æstimatio?

Ad 1. in contrarium dicimus, veniales detra-
ctiones non fieri peccatum mortale, sed abla-
tionem famæ vltimam, quæ aliàs itidem mo-
dica venialis foret, ratione præcedentium de-
terminari ad læsionem famæ grauem, perin-
de, vt in modicis furtis diximus in Cent. 1.
Cap. 32. Vnde patet Ad 2. esse eandem ratio-
nem inter furti modica, & detractiões leues
frequentatas, etsi non in omni casu, velut in
allata instantia, idque idè, quod Domini ali-
quando quoad furti sint grauiter & rationa-
biliter inuiti ob periculum, ne multi hoc mo-
do furandi ditari velint, quod periculum mo-
raliter cessat in detractiõibus leuibis apud
diuersos in re diuersa factis. vt rectè Cardin.
Lo. Cit. n. 52.

LXXXVIII. *Theodorus miles progressus fue-*
rat ad bellum iniustum: postea dum in castris mo-
ratur, facti eum poenitet, firmumque concipit pro-
positum, nullum prorsus damnum hosti inferendū.
Dubitatur autem, & queritur à Confessario, si hostis
eum adoriatur, an defendere se, & si necesse sit, il-
lum

Tum praeueniendo occidere aufit. Queritur. Quid ipsi Confessarius dicat?

Videtur Theodorum, si ob sui defensionem hostem aggressorem occidat, iniuriam ei inferre, adeòq; ei dicendam à Confessario, hoc facere ipsum non posse. Tum quia ex communi Theolog. qui alterius juri resistit, is iniuriam eidem infert. Atqui hostis aggressor jus occidendi habet. Ergo si Theodorus, qui nocens est, se ipsi opponat, eumque praeueniendo occidat, iniuriam illi infert. Tum quia ex communi quoque DD. nunquam licitum est, publicæ potestati, dum officio suo legitimè fungitur, resistere. Sed aggressor in casu nostro est publicæ potestatis minister, officioque suo legitimè fungitur. Ergo nefas est, ei resistere. Tum quia communiter iterum docent AA. fieri non posse, vt bellum ex vtraque parte iustum (per se ac formaliter) detur. Si autem Theodorus nocens posset se contra aggressorem defendere, eumque occidere, tunc bellum vtrinque sic foret iustum. Ergo &c. Propter hæc in casu isto frequentissimo anceps hæret P. Molina *de just. Tom. 4. Tr. 3. D. 15. n. 5.* circa eius resolutionem.

Resp. Dicendum Theodoro à Confessario, quòd se defendere possit contra aggressorem, & illum etiam praeueniendo occidere. Ita Sotus *de justitia. L. 5. q. 1. art. 7.* Azor *in 3. part. L. 2. c. 1. q. 5.* & nonnulli. Ratio est, quia

Aa

quia

quia tunc Dux belli per se & absolutè non habet jurisdictionem in exercitum partis aduersæ, vt eos pro libitu velut mortis reos condemnare possit omni defensionis potestate illis sublatâ, sed tantùm per accidens ob necessitatem & in defectum alterius iudicis siue Superioris habet jus se vindicandi ab hostibus, quatenus iniuriâ affectus fuit. Hanc autem potestatem ius gentium vniuersim ita videtur interpretari, vt hostes nocentes interim retineant facultatem se defendendi, dummodo parati sint, de cætero nihil nocementi asferre. Quocirca monent DD. cum primùm hostes, qui nocentes sunt, & damnum intulerunt, paratos se ostendunt satisfacere, ab armis & violentia cessandum esse.

Ad 1. & 2. in contrarium negatur Minor, postquam enim Theodorus animum nocendi posuit, & id quo potuit modo monendo, rogando &c: ostendit hosti, non amplius iste habet jus occidendi illum, nec publicæ potestatis est minister suo legitimè fungens officio. *Ad 3. Principem quidem Theodori non gerere bellum iustum, ipsam autem Theodorum iure tueri se,* postquam animum nocendi exiit, & aggressorem etiam monuit, vt desisteret. Addi potest, dictum illud tantùm verum esse de bello vtrinque offensiuo, non autem de bello, quod ex altera parte solùm est defensiuum.